

HELMUT DICK (DE)

°1969 Bonn

HEADGARDENS, 2018

Geranium robertianum (Robertskruid)

Poa annua (Straatgras)

Plantago major (Grote weegbree)

Met dank aan het Mondriaan Fonds

De 'Headgardens' zijn onderdeel van een reeks experimenten en werken van Helmut Dick die onze relatie met planten thematiseren. Naast zijn persoonlijke fascinatie voor planten is Dick vooral geïnteresseerd in hoe wij via onze verhouding met deze vorm van leven proberen ons als onderdeel van 'de wereld' te begrijpen en ons als mens te definiëren. Voor de achtergrond van een zich sterk veranderende leefomgeving en bewustzijn refereert het werk aan rituelen, huldigingen, vormen van therapie of activisme.

'Headgardens' is een nog lopende serie waarbij vaak voorkomende urbane (on)kruiden in speciaal ontworpen helmen gekweekt worden. Hierbij gaat het zowel om planten die in het verleden een belangrijke rol als medicinale kruiden in hebben genomen alsook om zogenoemde (nieuwe) invasieve soorten (neofyten).

HELMUT DICK (DE)

°1969 Bonn

HIER, 2018 & 2007

Met dank aan het Mondriaan Fonds

Dwars door de culturen heen gelooft men dat locaties en gebouwen in staat zijn de 'energie' van bepaalde personen en gebeurtenissen 'in zich te dragen'. Dit geloof schijnt diep in de menselijke psyche geworteld te zijn. In Europa zijn christelijke bedevaartsoorden of plekken van historisch belang goede voorbeelden van deze behoefte. Aangetrokken door de heiligheid of de authenticiteit worden deze locaties door vele bezoekers opgezocht. De reizigers komen met de diepgaande wens zich met de in een plek of het gebouw 'opgeslagen' energie te verbinden om hun bestaan en zijn hieraan te relateren.

Een raam van de middeleeuwse koepoort wordt door een kring, een pijl en een 'hier' aangewezen als bijzondere locatie. Er ontstaat een plek die in potentie een bijzonder historisch moment van algemeen belang kan zijn, iets dat de 'energie van het bijzondere' in zich draagt. Maar het is duidelijk dat de overheid of de gemeente deze plek niet heeft aangewezen. Het doet eerder denken aan graffiti of een foto in de krant waar met een rode pijl naar de plek van een uitzonderlijk gebeurtenis verwezen wordt, of iets van voor de tijd van de selfies. Op reis stuurde men een postkaart naar familie en vrienden. Met een handgetekende pijl op het tafereel: 'Hier zat ik.'